

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา
เรื่อง การจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาของกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้มีหนังสือ ที่ อว ๐๒๓๓.๑(๑.๑๕)/๕๒๙๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมได้ดำเนินการจัดทำ มาตรฐานการอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยได้มีการจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเป็นร่างประกาศกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวนเจ็ดฉบับ ดังนี้ (๑) ร่างประกาศกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. (๒) ร่างประกาศ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. (๓) ร่างประกาศกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. (๔) ร่างประกาศ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาประวัติศาสตร์ พ.ศ. (๕) ร่างประกาศกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาจีน พ.ศ. (๖) ร่างประกาศกระทรวง การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ พ.ศ. และ (๗) ร่างประกาศกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. และโดยที่พระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำมาตรฐาน การอุดมศึกษาว่าจะต้องดำเนินการเป็นกฎกระทรวง ประกาศกระทรวง หรือรูปแบบทางกฎหมายอื่นใด ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดความชัดเจน ถูกต้อง และเหมาะสม กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมจึงขอหารือว่า การจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติ การอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ จะต้องจัดทำเป็นกฎกระทรวง ประกาศกระทรวง หรือรูปแบบทางกฎหมายอื่นใดหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยมีผู้แทนกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งเสนอกฎเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรฐาน

การอุดมศึกษาที่มีมาแต่เดิม ได้แก่ (๑) กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (๒) กฎกระทรวงการขอให้อบรมอง และการรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๘ และ (๓) กฎกระทรวงการจัด การศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ ส่วนมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการออกเป็นประกาศทั้งสิ้น รวม ๕๓ ฉบับ ซึ่งมีทั้งฉบับที่กำหนดหลักการสำคัญ และฉบับที่กำหนดรายละเอียดปลีกย่อย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาข้อเท็จจริงและกฎหมายที่มี การเปลี่ยนแปลงใน พ.ศ. ๒๕๖๒ แล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวง การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ตรารขึ้นเพื่อให้มีการปฏิรูปการอุดมศึกษา กล่าวคือ เมื่อพิจารณามาตรา ๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๓^๒ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ได้บัญญัติบทนิยาม คำว่า “มาตรฐานการอุดมศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดขั้นต่ำเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และเกณฑ์อื่นในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ข้อกำหนดขั้นต่ำของหลักสูตรการศึกษา และ ข้อกำหนดขั้นต่ำของเกณฑ์ในการขอตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๖) และวรรคสอง^๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษาฯ ที่บัญญัติให้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรฐานการอุดมศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดขั้นต่ำเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และเกณฑ์อื่นในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ข้อกำหนดขั้นต่ำของหลักสูตรการศึกษา และข้อกำหนดขั้นต่ำ ของเกณฑ์ในการขอตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรฐานการอุดมศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดขั้นต่ำเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และเกณฑ์อื่นในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ข้อกำหนดขั้นต่ำของหลักสูตรการศึกษา และข้อกำหนดขั้นต่ำ ของเกณฑ์ในการขอตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล และการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๗ นอกจากหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีมีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับ การอุดมศึกษา ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๖) กำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วม ของสถาบันอุดมศึกษาด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

(มีต่อหน้าถัดไป)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมต้องดำเนินการโดยข้อเสนอแนะและความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาในการกำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาโดยมาตรา ๒๓^๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้การจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาต้องยึดหลักการ ดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดให้ทันสมัยตามพัฒนาการของโลกและสังคม (๒) คำนึงถึงความหลากหลายของประเภทและกลุ่มของสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา (๓) ให้ความสำคัญกับความรู้ สมรรถนะ ทักษะ เจตคติ ซึ่งเป็นผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ซึ่งเกิดขึ้นแก่ผู้เรียนและสามารถวัดได้ การกำหนดวิธีการจัดการศึกษาต้องกระทำเพียงเท่าที่จำเป็นตามมาตรฐานสากล เพื่อเป็นการประกันคุณภาพขั้นต่ำ โดยไม่กระทบต่อความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษาในการจัดการศึกษา (๔) ต้องรับฟังความคิดเห็นของสถาบันอุดมศึกษา ผู้เรียน คณาจารย์ และผู้ใช้บัณฑิตอย่างกว้างขวาง และ (๕) มีระบบให้ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเป็นระยะ และมีระบบการให้สถาบันอุดมศึกษาอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาได้โดยมีบทบัญญัติรองรับหลักการอื่นเกี่ยวกับการจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาที่อาจกำหนดให้มีขึ้นในอนาคตตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๗ (๖) ดังนั้น จึงเห็นได้ว่ากฎหมายที่ตราขึ้นใหม่ทั้งสองฉบับนี้มีหลักการและองค์การที่ไม่เคยมีมาก่อน กล่าวคือ ได้จัดตั้งคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาขึ้นแยกออกจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา และกำหนดให้มีหน้าที่และอำนาจในการเสนอแนะและให้ความเห็นชอบต่อรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษา รับรองและเพิกถอนการรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชน การรับรองมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของกระทรวงและสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และการวินิจฉัยสั่งการเพื่อยับยั้งหรือยุติการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดของกระทรวงหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างร้ายแรง อีกทั้งยังมีหน้าที่

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๓)

การดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๘) (๙) และ (๑๑) รัฐมนตรีต้องดำเนินการโดยข้อเสนอแนะและความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ส่วนการดำเนินการตาม (๖) (๗) และ (๑๒) รัฐมนตรีต้องดำเนินการโดยข้อเสนอแนะและความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา สำหรับการดำเนินการตาม (๘) และ (๙) คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาอาจให้ความเห็นประกอบการพิจารณาของรัฐมนตรีได้

“มาตรา ๒๗ ในการกำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษา กมอ. ต้องยึดหลักการ ดังต่อไปนี้

(๑) มาตรฐานการอุดมศึกษาต้องกำหนดให้ทันสมัยตามพัฒนาการของโลกและสังคม

(๒) มาตรฐานการอุดมศึกษาต้องกำหนดโดยคำนึงถึงความหลากหลายของประเภทและกลุ่มของสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการอุดมศึกษา

(๓) มาตรฐานการอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับความรู้ สมรรถนะ ทักษะ เจตคติ ซึ่งเป็นผลลัพธ์และผลสัมฤทธิ์ซึ่งเกิดขึ้นแก่ผู้เรียนและสามารถวัดได้ การกำหนดวิธีการจัดการศึกษาต้องกระทำเพียงเท่าที่จำเป็นตามมาตรฐานสากล เพื่อเป็นการประกันคุณภาพขั้นต่ำ โดยไม่กระทบต่อความเป็นอิสระของสถาบันอุดมศึกษาในการจัดการศึกษา

(๔) ต้องรับฟังความคิดเห็นของสถาบันอุดมศึกษา ผู้เรียน คณาจารย์ และผู้ใช้บัณฑิตอย่างกว้างขวาง

(๕) มีระบบให้ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเป็นระยะ และมีระบบการให้สถาบันอุดมศึกษาอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่ง กมอ. ได้

(๖) หลักการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

และอำนาจอื่นอีกหลายประการ นอกจากนั้น ยังได้กำหนดหลักการในการกำหนดมาตรฐาน การอุดมศึกษาขึ้นใหม่ดังปรากฏในมาตรา ๒๓^๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวง การอุดมศึกษาฯ รวมทั้งให้อำนาจคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา กำกับดูแลและส่งเสริม ให้สถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติตามมาตรฐานการอุดมศึกษาดังปรากฏในมาตรา ๕๓^๖ มาตรา ๕๔^๗ มาตรา ๕๕^๘ มาตรา ๕๖^๙ และมาตรา ๕๗^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษาฯ ด้วยเหตุนี้

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^๖มาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำกับดูแลให้สถาบันอุดมศึกษา จัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาให้สามารถ ยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สูงกว่ามาตรฐานการอุดมศึกษาที่กำหนด

หากปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาใดไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมาตรฐาน การอุดมศึกษาแจ้งให้สถาบันอุดมศึกษานั้นแก้ไขปรับปรุงภายในระยะเวลาที่กำหนด หากสถาบันอุดมศึกษา ไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาเสนอเรื่อง ต่อรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งการให้สถาบันอุดมศึกษาแก้ไขการดำเนินการ หยุดการดำเนินการ หรือดำเนินการอื่นใด อันจำเป็นต่อไป

^๗มาตรา ๕๔ หลักสูตรการศึกษาที่สภาสถาบันอุดมศึกษาจะอนุมัติเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษา เปิดสอนได้ จะต้องเป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานการอุดมศึกษาที่รัฐมนตรีกำหนด โดยข้อเสนอแนะและความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา

^๘มาตรา ๕๕ เมื่อสภาสถาบันอุดมศึกษาอนุมัติหลักสูตรการศึกษาตามมาตรา ๕๔ และได้แจ้ง หลักสูตรการศึกษาดังกล่าวต่อสำนักงานปลัดกระทรวงแล้ว จึงจะเปิดสอนตามหลักสูตรการศึกษาดังกล่าวได้

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาที่จะต้องตรวจสอบหลักสูตรการศึกษา ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งว่าเป็นไปตามมาตรฐานตามมาตรา ๕๔ หรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้เป็นไปตาม มาตรฐานภายในระยะเวลาที่กำหนด และในกรณีจำเป็นเพื่อป้องกันความเสียหาย คณะกรรมการมาตรฐาน การอุดมศึกษาจะสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาระงับการดำเนินการตามหลักสูตรการศึกษานั้นไว้ก่อนก็ได้

^๙มาตรา ๕๖ ในการตรวจสอบหรือพิจารณาหลักสูตรของคณะกรรมการมาตรฐาน การอุดมศึกษาตามมาตรา ๕๔ ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาหรือบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมาย จากคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา มีหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

ในกรณีที่ปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาไม่จัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาที่ได้แจ้งตาม มาตรา ๕๔ ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาแจ้งให้สถาบันอุดมศึกษาแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากสถาบันอุดมศึกษาไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการมาตรฐาน การอุดมศึกษาเสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้สถาบันอุดมศึกษาหยุดการดำเนินการหรือดำเนินการ อื่นใดอันจำเป็นต่อไป ในกรณีที่เห็นสมควรจะสั่งไม่รับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาของหลักสูตรการศึกษาก็ได้ แต่การไม่รับรองมาตรฐานดังกล่าวไม่กระทบผู้สำเร็จการศึกษาไปก่อนแล้ว

การไม่รับรองมาตรฐานการอุดมศึกษาตามวรรคสอง ให้ประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้ตรวจสอบ และการตรวจสอบ การดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการมาตรฐาน การอุดมศึกษาประกาศกำหนด

^{๑๐}มาตรา ๕๗ ในการตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษาตามมาตรา ๕๖ ให้คณะกรรมการ มาตรฐานการอุดมศึกษาหรือบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายจากคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถาบันอุดมศึกษาหรือสถานที่ใดซึ่งมีการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในระหว่าง เวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ

(๒) สั่งให้บุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อประกอบ การพิจารณา

(มีต่อหน้าถัดไป)

การกำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาขึ้นใหม่ตามกฎหมายทั้งสองฉบับจึงต้องพิจารณามาตรา ๕^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษาฯ และมาตรา ๓^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษาฯ และมาตรา ๒๗ (๖)^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษาฯ ซึ่งมุ่งหมายให้กำหนดหลักการสำคัญของมาตรฐานการอุดมศึกษาเป็นกฎกระทรวง อันเป็นไปในทำนองเดียวกันกับกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีอยู่ก่อนแล้ว

จากการชี้แจงของผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษาฯ ว่า หลักการสำคัญในการกำหนดมาตรฐานการอุดมศึกษาในปัจจุบันมีอยู่สี่เรื่อง คือ (๑) มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา (๒) มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา (๓) มาตรฐานเกณฑ์ในการขอตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา และ (๔) มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า เรื่องดังกล่าวทั้งสี่เรื่องควรกำหนดเป็นกฎกระทรวง คือ (๑) กฎกระทรวงว่าด้วยมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา (๒) กฎกระทรวงว่าด้วยมาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา (๓) กฎกระทรวงว่าด้วยมาตรฐานเกณฑ์ในการขอตำแหน่งทางวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา และ (๔) กฎกระทรวงว่าด้วยมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ส่วนเรื่องที่มีความสำคัญรองลงไปจะกำหนดเป็นระเบียบหรือประกาศก็ขึ้นอยู่กับความสำคัญและเนื้อหาสาระ เว้นแต่กรณีที่มีกฎหมายกำหนดเป็นการเฉพาะให้ต้องดำเนินการออกในรูปแบบใดก็ต้องดำเนินการออกในรูปแบบนั้น เช่น ประกาศของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาตามมาตรา ๕๖ วรรคสี่^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษาฯ เป็นต้น

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๖๓

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑๐)

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาหรือบุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายจากคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลดังกล่าวแสดงบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ และหนังสือแต่งตั้งหรือมอบหมายตามวรรคหนึ่งด้วย และให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ให้บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

^{๑๑}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^{๑๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^{๑๓}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^{๑๔}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๙, ข้างต้น